

[Justitsministeren.]

lovforslag tilsigtede at nå frem til permanente hastighedsbegrænsninger. Jeg havde nær sagt: det kan da være revnende ligegyldigt, hvilke hensigter jeg har; det er det høje ting, der bestemmer, om dette forsøg skal fortsættes eller ej. Jeg har aldrig nogen sinde lagt skjul på, at jeg har den opfattelse, at vi bør gå til permanente hastighedsbegrænsninger her i landet, 80 km på vej, 100 km på motorvej og 50 km i bymæssigt bebyggede områder. Men jeg vil gerne gentage, at det, der her er foreslået, alene sigter mod, om vi fremover permanent skal have midlertidige begrænsninger omkring visse perioder af året; det sigter ikke imod spørgsmålet om, hvorvidt vi skal have det hele året rundt, men jeg gør da ingen røverkule af mit hjerte; det havde det ærede medlem jo heller ikke ventet.

Det ærede medlem beklagede, at der blev lidt kort tid for det høje ting til at få dette lovforslag gennemført. Hertil vil jeg gerne sige, at jeg fandt det ubekvemt at fremsætte lovforslaget, før jeg havde resultatet af transportforskningsudvalgets undersøgelser, idet jeg vidste, at det første, man ville sige til mig, når lovforslaget kom, var: hvad blev resultatet — og at der ikke ville være kommet nogen som helst realitetsforhandling i gang, så længe dette resultat ikke forelå. Det materiale, transportforskningsudvalget har beregnet, er det materiale, der er fremskaffet af det statistiske departement.

Det ærede medlem frk. Helga Pedersen betegnede tilrettelæggelsen af forsøgene i 1961-62 som mangelfuld, og det synspunkt kan man naturligvis anlægge; vi stod jo uden noget erfaringsgrundlag, og jeg bemærkede, at det ærede medlem heller ikke var så venlig at fortælle mig, i hvilken retning manglerne gik. Men jeg vil gerne føje til, at det er jo hensigten nu at drøfte sagen med transportforskningsudvalget; og kan det give os værdifulde impulser med henblik på tilrettelæggelsen, vil disse naturligvis blive fulgt.

Det ærede medlem spurgte mig, om jeg havde spurgt politikommissær Meldgaard-Larsen, hvad han mente. Nej, det har jeg ikke; men skulle udvalget føle trang til at erfare noget sådant, vil svaret blive fremtryllet.

Så nævnte det ærede medlem det spørgsmål, om jeg tænker på at gøre forsøg med en øget politiindsats. Dertil vil jeg sige, at hvad der vil tilsløre billedet, er jo den omstændighed, at vi gennem mange år omkring højtiderne netop har opereret med en forøget politiindsats. Jeg tror altså ikke, at det, at vi f. eks. i en påske eller pinse indførte en forøget politiindsats, men ingen hastighedsbegrænsning, ville sige os noget, for vi har altid omkring disse højtider forøget politiets indsats, fordi vi jo altid har vidst, at risikomomentet var voksende netop omkring disse perioder.

Det ærede medlem bebrejdede mig, at jeg havde brugt udtrykket, at det var uforvarsvarligt at standse forsøget, og truede mig med vesttyskerne. Det må jeg naturligvis finde mig i. Men jeg vil dog sige, at når det ærede medlem i anden forbindelse nævnte, at Vesttyskland skulle have indført promillegrænse, harmonerer det ikke med de oplysninger, jeg har. Så vidt jeg ved, kendes den faste promillegrænse kun i Norge og Sverige og i Østrig; i Østrig var det en formodningsregel. Men det er ikke mig bekendt, at den er indført i Tyskland. Det er rigtigt, at den findes i enkelte amerikanske stater, men i flertallet af de amerikanske stater har man den frie bevisbedømmelse.

Det ærede medlem ønskede i udvalget diskuteret spørgsmålet om den faste promillegrænse, og det kan jeg selvfølgelig ikke modsætte mig, det er da klart. Da spørgsmålet sidst var til forhandling her i tinget, faldt et forslag om en fast promillegrænse med 115 stemmer mod 57. Hvis det ærede medlem nu vil eksperimentere med en afstemning, kan jeg selvsagt ikke modsætte mig det. Jeg må dog meget indtrængende henstille, at man stemmer imod.

Jeg vil gentage, at der sidder jo i Sverige en kommission, nedsat i 1957, som bl. a. netop skulle beskæftige sig med spørgsmålet om promillereglen og specielt tilbage-regningsbestemmelserne, for det er jo det afgørende problem. Et er, at man kan regne ud, hvad promillen i blodet og urinen er i undersøgelsesøjeblikket; men det er tilbage-regningen til kørselsøjeblikket, der er det afgørende, og selv om det ved de nye metoder er lykkedes at eliminere så nogen-